

THE HARES AND THE FROGS

Once upon a time the hares had believed themselves the most persecuted of all the animals. Everyone was their enemy, they said. One day, when the prospect looked especially dark, they came to the sad resolution that there was nothing left for them but to make away with themselves, one and all. So off they ran to a lake nearby, determined to throw themselves into the water to be drowned.

But at their approach a school of frogs seated on the shore took fright and dived into the water.

“Hold up!” cried the hare who was in the lead. “Let us not be too hasty. Surely our case is not so desperate yet, for here are other poor creatures even more fainthearted than ourselves.”

MORAL:

There is always someone worse off than yourself.

A NYULAK ÉS A BÉKÁK

Valamikor régen a nyulak úgy gondolták, ők a legsanyarúbb sorsúak minden állat közül. Mindenki az ellenségük, mondták. Egy nap, amikor különösen borús kilátásaik voltak, arra a szomorú elhatározásra jutottak, hogy semmi mást nem tehetnek, mint hogy végeznek magukkal, egyszer s mindenkorra. Így hát elfutottak egy közeli tóhoz, ahol a vízbe akarták vetni magukat, hogy megfulladjanak.

Ám amikor odaértek, a parton üldögélő békacsapat ijedtében a vízbe ugrott.

„Várjatok! – kiáltott a nyúl, aki az élen haladt. – Ne hamarkodjunk el a dolgot. Csak nem lehet annyira reménytelen a helyzetünk, hiszen itt vannak más szerencsétlen teremtmények, akik még nálunk is féltékenyebbek.”

TANULSÁG:

Mindig van valaki, akinek nálunk is rosszabbul megy a sora.

THE WOLF AND THE LAMB

As a wolf was lapping at the head of a running brook he spied a lamb daintily paddling her feet some distance down the stream.

“There’s my supper,” thought the wolf. “But I’ll have to find some excuse for attacking such a harmless creature.”

So he shouted down at the lamb, “How dare you stir up the water I am drinking and make it muddy?”

“But you must be mistaken,” bleated the lamb. “How can I be spoiling your water since it runs from you to me and not from me to you?”

“Don’t argue,” snapped the wolf. “I know you. You are the one who was saying those ugly things about me behind my back a year ago.”

“Oh, sir,” replied the lamb, trembling, “a year ago I was not even born.”

“Well,” snarled the wolf, “if it was not you, then it was your father, and that amounts to the same thing. Besides, I’m not going to have you argue me out of my supper.”

Without another word he fell upon the helpless lamb and tore her to pieces.

MORAL:

Any excuse will serve a tyrant.

A FARKAS ÉS A BÁRÁNY

Egy farkas éppen egy patakából lefetyelt, amikor megpillantott egy bárányt, amely a patak mentén kissé lejjebb tocsogott a vízben.

„Itt a vacsorám – gondolta a farkas. – De valami ürügyet kell találnom, hogy megtámadhassak egy ilyen ártalmatlan teremtményt.”

Így hát odakiáltott a báránynak: „Hogy merészeled felkavarni és zavarossá tenni a vizet, amit éppen iszom?”

„De hiszen ez tévedés – bégetett a bárány. – Hogyan szennyezhetném be a vizedet? Hiszen az tőled folyik énfelem, és nem tőlem tefeléd.”

„Ne vitatkozz – csattant fel a farkas. – Ismerlek ám. Te vagy az, aki egy évvel ezelőtt a hátam mögött olyan csúnya dolgokat mondott rólam.”

„Ó, uram – felelte a bárány remegve –, egy évvel ezelőtt még meg sem születtem.”

„Hát – vicsorgott a farkas –, ha nem te voltál, akkor az apád volt, és ez végeredményben ugyanaz. Különben is, nem fogom hagyni, hogy az okoskodásod megfosszon a vacsorámtól.”

Azzal szó nélkül rávetette magát a tehetetlen bárányra, és darabokra tépte.

TANULSÁG:

Egy zsarnoknak bármilyen ürügy megteszi.

THE FALCONER AND THE PARTRIDGE

A falconer discovered that he had captured a partridge in his net. The bird cried out piteously when he approached, "Please, Master Falconer, let me go. If you will set me free I promise you that will decoy other partridges into your net."

"No," replied the falconer. "I might have set you free. But one who is ready to betray his innocent friends to save his own miserable life deserves, if possible, worse than death."

MORAL:

Treachery is the basest crime of all.

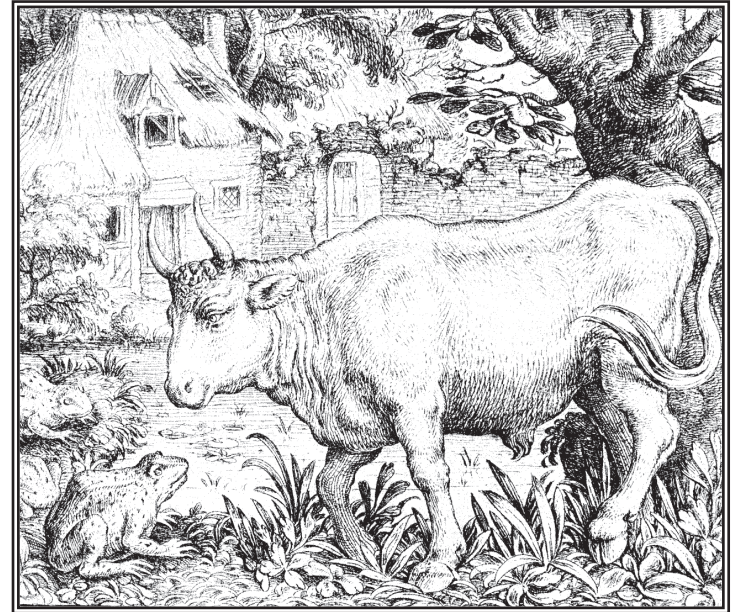
A SOLYMÁSZ ÉS A FOGOLYMADÁR

Egy solymász észrevette, hogy egy fogoly madár akadt a hálójába. A madár siránkozva felkiáltott, amikor közeledni látta: „Kérem, Solymász úr, engedjen el! Ha szabadon ereszt, ígérem, hogy más foglyokat is a hálójába csalogatok.”

„Nem – felelte a solymász. – Lehet, hogy szabadon engedtelek volna. De aki képes elárulni ártatlan barátait, hogy mentse saját rongyos életét, az – ha lehetséges – még a halálnál is rosszabbat érdemel.”

TANULSÁG:

Az árulás a legaljasabb bűn.

THE FROG AND THE OX

Some little frogs had just had a harrowing experience down at the swampy meadow, and they came hopping home to report their adventure.

“Oh, father,” said one of the little frogs, all out of breath, “we have just seen the most terrible monster in all the world. It was enormous, with horns on its head and a long tail and hoofs–”

“Why, child, that was no monster. That was only an ox. He isn’t so big! If I really put my mind to it I could make myself as big as an ox. Just watch me!” So the old frog blew himself up. “Was he as big as I am now?” he asked.

“Oh, father, much bigger,” cried the little frogs. Again the father frog blew himself up, and asked his children if the ox could be as big as that.

“Bigger, father, a great deal bigger,” came the chorus from the little frogs. “If you blew yourself up until you burst you could not be as big as the monster we saw in the swampy meadow.”

Provoked by such disparagement of his powers, the old frog made one more attempt. He blew and blew and swelled and swelled until something went pop. The old frog had burst.

MORAL:

Self-conceit leads to self-destruction.

A BÉKA ÉS AZ ÖKÖR

Néhány kisbékának megrázó élményben volt része a mocsaras mezőn, mire ugrálva hazatértek, hogy beszámoljanak a kalandjukról.

„Jaj, apám – mondta kifulladásra az egyik kisbéka –, épp most találkoztunk a világ legfélelmetesebb szörnyetegével. Hatalmas nagy, a fején szarvak vannak, hosszú a farka, a lába patás...”

„Nohiszen, gyermekem, nem szörnyeteg az. Csak egy ökör. Nem is olyan nagy az! Ha nagyon akarom, én is lehetek akkora, mint egy ökör. Figyelj csak!” Ezzel az öreg béka felfújta magát. „Volt akkora, mint amekkora most én vagyok?” – kérdezte.

„Ó, apánk, sokkal nagyobb” – kiáltották a kisbékák. Az apa ismét felfújta magát, és megkérdezte, vajon volt-e ekkora az ökör.

„Nagyobb, apánk, jóval nagyobb – hangzott a kisbékák kórusa. – Ha akkorára fújnád magad, hogy kipukkadj, akkor sem lehetnél olyan nagy, amekkora az a szörnyeteg volt, amit a mocsaras mezőn láttunk.”

Az öreg békát bosszantotta, hogy így lekicsinylik a képességeit, ezért tett még egy próbát. Egyre jobban felfújta magát, csak dagadt és dagadt, amíg egy pukkanás nem hallatszott. Az öreg béka szétpukkant.

TANULSÁG:

Az önhittség önpusztításhoz vezet.